Царь Василій взеть допрами
давой Краклю, твой-то Конче
остръ сабѣ, мимо Бунче

Дори свѣте ясно сѣнце
на моемъ черни очи
Дорь ми стои Бунча глава
на рамене не покланна
Дори трае сина тѣница
остра сабя у десница
Азъ не давамъ брано Конче
Сабѣ-ти си не запаламъ
Бунче-то си не обѣрзвамъ
въ гурди рѣдъ врогомнъ
Конче изѣдъ войскѣ надѣ
Сабѣ посѣ Краси мрежѣ
Бунче водѣ мрѣ свободенъ
пристѣнеме разбереме
туй издума Конче сѣде
и прѣскокнѣ градъ градевий
те нагади сѣтнѣ войска
Сѣтнѣ войскѣ византійска
Войскѣ тѣмне конь Крилазий
а на него Инакъ Краклю
извонъ махѣ идитъ перлазий